

האוויר	זרוע
25	כנף
שרף	טייסת 113

מטכ"ל: 0796-5113
2 2 / 0 8 / 2 0 0 6

שלושים לצביקה.

את צביקה הכרתי בקורס טיס, טייס מצוין, חריף, וציני, שונא חנפנים ויודע היטב להסתדר. כשהיינו בבסיסי חבריו של צביקה מקורס 108 היו במתקדם, וצביקה דאג שהם לא יבצעו לנו מסדר בוקר וכך היינו מתעוררים שעה מאוחר יותר, עד שאחד מחבריו במרכאות לא הכיר את ההסכמות ובעט אותנו מהמיטות. צביקה לא התבלבל וסיכם עם חבריו עונש שמשמעותו עמידה במסדר עם הקורס בשלב הראשון כאשר המשמעות היתה שוב השכמה שעה מאוחר יותר מכולם.

לאורך כל השירות גדלנו באותם טייסות, מלהטוט, דרך פתן ועד שרף, כך שהכרתי את צביקה בחיי היום יום גם כטייס וגם כמפקד. את צביקה אפיינה ציניות ושנינות בכל דבר שעשה. היתה לו למשל שאלה סטנדרטית, "אתה יודע מה אני אוהב אצלך?" ואתה מייד שמח שיש משהו שצביקה אוהב אצלך וכמובן מתעניין, והתשובה של צביקה הייתה כמובן "שום דבר".

לטוס עם צביקה היה תמיד חוויה, אווירה טובה, מקצוענות בכל דבר. צביקה הכיר את מסוק האפאצ'י בצורה מרשימה. כל תקלה וכל תפעול היו מבוצעים אוטומטית ובצורה מושלמת. צביקה ידע להגיע לכל האנשים, דיבר עם כולם בגובה העיניים. מעבר לכל הציניות צביקה גם נגע וטיפל בכל איש ואיש. אם בטיפול אישי בחיילים שהיו זקוקים לו, ואם במפעלים טיסתיים כמו סלי חג לחיילים נזקקים, ועוד.

בהקמת הטייסת דיברתי הרבה עם צביקה. אני, שהמשימתיות גוברת אצלי על הכל, חשבתי שנכון לדבר עם צביקה שראה את הדברים בצורה מאוזנת יותר. לשמחתי השיחה פתחה לי את העיניים והביאה לכך שהשהייה של צוות ההקמה בחו"ל הייתה רגועה יותר, ומצד שני לא פחות פרודוקטיבית. גם בהמשך צביקה ידע לבקר בצורה ברורה אך נעימה, שבעיקר גרמה לי לקבל את הדברים. הבאתי את צביקה לטייסת קודם כל כי הוא היה מוביל מצוין, לאחר מכן מאינטרס אישי של חבר נוסף בטייסת שאפשר לדבר איתו, ובסוף כי צביקה, בכל מקום שנמצא מייצר אווירה טובה.

באותו בוקר צביקה עוד הספיק ליעץ לי לשלוח מייל והשאיר לי את רשימת התפוצה כמו שנהג תמיד כשחשב שיש משהו חשוב לקדם. באותו בוקר מר קיבלתי את צביקה במבצעים למילה קצרה לפני ההמראה שלצערי היתה שיחתנו האחרונה.

אני עצוב כי איבדתי חבר, אך יותר מכל שלא הצלחתי להשיב לכם את הבן, הבעל, האבא, האח, החבר, את צביקה.

טל זהרוני